Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Feria quarta q[ua]ttuor tempo[rum]. S[e]c[undu]m matheu[m]

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

patris mei accipite regnū qđ
vobis paratum ē ab origie mū
di. Cetera vt s. Feria tertia.
Vixitq̄ iared Lcō pⁱma
centum ſexagin ta duo-
bus annis ⁊ genuit enoch Et
vixit iared poſtq̄ gēuit enoch
octingentis annis: ⁊ genuit fi
lios et filias. Et facti ſūt oēs
dies iared nongenti ſexagita
duo anni ⁊ mortuus ē. Porro
Enoch vixit ſexagintaquinq̄
annis ⁊ genuit mathuſalem.
Et ambulauit enoch cū deo.
Tu autē dñe. Lectio ſecūda
Et vixit enoch poſtq̄ genuit
mathuſalem trecentis annis
⁊ genuit filios et filias. Et fa
cti ſunt oēs dies enoch tre-
centi ſexagintaquinq̄ anni.
Ambulauitq̄ cū deo ⁊ nō ap
paruit q̄ tulit eū dñs: vixit q̄
q̄ mathuſalē cētū octoginta
ſeptē annis ⁊ genuit lamech
Et vixit mathuſalem poſtq̄
genuit lamech ſeptingent̄ oc
togintaduob⁹ annis: ⁊ genuit
filios ⁊ filias. Et facti ſūt om
nes dies mathuſalē nongenti
ſexagintanouē anni ⁊ mortuꝰ
eſt. Tu autem. Lectio tertia.
Vixit autem lamech centū
octogintaduob⁹ ānis: ⁊ genu-
it filium. vocauitq̄ nomē eiꝰ
noe dicens Iſte conſolabitur
nos ab operib⁹ et laborib⁹ ma
nuū noſtrarum ī terra cui ma
ledixit dominꝰ Vixit lamech
poſtq̄ genuit noe quingentis
nonagintaquinq̄ annis: ⁊ ge
nuit filios et filias. Et fci ſūt
oēs dies lamech ſeptingēti
ſeptuagintaſeptē anni ⁊ mor
tuus ē. Noe vero cū quingēto
rum eēt annoꝝ genuit Sem:
Cham: ⁊ Japhet. Tu autem
Querite dñm dū i- Capłm
ueniri pt̄ inuocare eū dum p
pe ē. Sup bn̄ añ Domꝰ mea
domꝰ orōis vocabitur. Col.
Reſpice dñe familiā tuā ⁊ p̄
ſta vt apud te mēs noſtra tuo
deſiderio fulgeat que ſe carnis
maceratōe caſtigat Per dñm
noſtrum ieſum chriſtū. Su
Aſcendāt ad te per populū.
dñe p̄ces noſtre: ⁊ ab eccleſia
tua cūctā repelle nequitiā Ce
tera vt heri ꝑ totā ebdomadā
Sup mag. añ. Oſanna filio
dauid benedictus qui venit ī
nomine dñi. Feria quarta q̄t
tuor tempoꝝ. Scđm matheū
In illo tp̄e Acceſſerunt
ad ieſum ſcribe ⁊ phari-
ſei dicētes Magiſter volumꝰ
a te ſignū videre. Et reliqua.
Omelia venerabilis bede p̄.
Hic ſignum poſtulant quaſi
que viderant ſigna non fuerit
Sed in alio euangeliſta quid
petant plenius explicatur.
Volumus a te ſignum vide-
re de celo Vel in morem He-
lye ignē de ſublimi venire cu-
piebāt: vł in ſimilitudiē ſamuel

tempoꝛe eſtiuo mugire toni-
trua choꝛuſcare fulgura im-
bꝛes ruere quaſi non poſſint ⁊
illa calumniari ⁊ dicere ex oc-
cultis et variis aeris paſſioni
bus accidiſſe. Tu aũt. Le. ii.
Ut quid calumniaris q̃ ocu
lis vides in manu tenes: vtili
tate ſentis quid facies de his
que de celo venerint. Utiq; re
ſpondebis ⁊ magos in egipto
mlta ſigna feciſſe d̃ celo. Qui
reſpondẽs ait illis Generatõ
mala ⁊ adultera ſignum q̃rit:
Egregie dixit adultera quia
dimiſerat virum ⁊ iuxta Eze
chielem multis ſe amatoꝛib⁹
copulauerat. Et ſignu3 nõ da
bitur ei niſi ſignum ione ꝓphe
Tu aũt dñe. Lectio tertia.
Duplici fuerat queſtiõe pul
ſatus Quidam em̃ calumnia
bant eum in beelzebub eiecíſ
ſe demonia: quib⁹ hacten⁹ re-
ſponſum ẽ Et alii temptãtes
ſignum de celo querebant ab
eo: quib⁹ ab hinc reſponder̃ in
cipit: non eis ſignũ de celo q̃d
indigni erãt videre verũ de ꝓ
fundo inferni tribuens quale
Jonas ꝓpheta naufragus ce-
toq; voꝛatus ſoꝛbente: ſed de
abyſſo ac moꝛtis fauce libera
tus ⁊ accepit ⁊ dedit ſignum:
videlicet incarnatõis nõ diui
nitatis paſſionis non gloꝛifi-
cationis Tu aũt. Capitulu3
In diebus illis venit Hely-
as in berſabee iuda: ⁊ dimiſit
ibi puerum ſuũ ⁊ perrexit i de
ſertum viã vnius diei Deo g.
Sup bened anti. Generatio
hec praua ⁊ ꝑuerſa ſignũ que-
rit ⁊ ſignũ non dabitur ei niſi
ſignũ ione ꝓphete. Preces.
Preces noſtras q̃ms Coll.
dñe clementer exaudi: ⁊ cõtra
cũcta nobis aduerſantia dex-
teram tue maieſtatis extende
Per dñm nr̃m. Sup poplm.
Mentes noſtras q̃ms domi
ne lumine tue claritatis illu-
ſtra vt videre poſſimus q̃ agẽ
da ſũt: ⁊ q̃ recta ſũt agere vale
amus Per. Sup Magnĩ.
Sicut fuit ionas in ventre ce
ti trib⁹ diebus et trib⁹ noctib⁹
ita erit filius hois in coꝛd̃ ter-
re. Cetera vt s̃. Feria. v. L. i.
Cumq; cepiſſent homĩes
multiplicari ſup terram
⁊ filias pꝛocreaſſent videntes
filii dei filias hominum q̃ eſ-
ſent pulchꝛe acceperũt ſibi vx
oꝛes ex om̃ib⁹ quas elegerant
Dixitq; deus Non ꝑmanebit
ſpũs meus in homine in eter-
num q2 caro eſt. Eruntq; di-
es illius centum viginti anno
rum. Tu aũt. Lectio ſecũda
Gigantes aũt erãt ſup terra3
in dieb⁹ illis. Poſtq; eñi igreſ
ſi ſunt filii dei ad filias hoim
illeq; genuerũt iſti ſũt potẽtes
a ſeculo viri famoſi. Uidens
aũt de⁹ q̃ multa malicia hoi3